

הבמה של המילים

"אצל הים", יצירה בימתית מאת רות קנר, בנוה-צדק

רות קנר היא יוצרת בעלת ייחוד. היא לא בוחרת מחזות ומלהקת שחקנים לתפקידים השונים. בצדק היא מקפידה לכנות את ה"מוצר" שלה בשם "יצירה בימתית". היא יוצרת אותה יחד עם קבוצת השחקנים הנ"אמנים שלה.

אבל היא משתמשת בטקסט. לאחר ניסיונה הקודם ("גילוי אליהו" בפסטיבל עכו) היא שוב חוזרת אל ס' יזהר, הפעם לשני סיפורים שלו, "הליכה בים" ו"שחייה בים". למותר להסביר שהטקסט של יזהר לא נכתב לבמה. היצירה הבימתית היא סוג של תגובה וגם היענות לאפשרויותיו. זהו ניסיון לבדוק באמצעים בימתיים את החומרים של יזהר, בעצם "לתרגם" את הטקסט שלו לשפת הבמה, ליצור מקבילות בימתיות למילים.

לטקסט של יזהר יש יופי מיוחד. העברית שלו משכרת. לשמוע את המילים של יזהר פירושו להחזיר לנו את האמון שלנו בשפה המופלאה הזאת, באפשרויות שלה. היופי הזה נשחק ונזנח בחיי היומיום שלנו ויזהר, כמו קוסם, מרים את השפה הזאת וחושף מחדש עבורנו את יופיה. בעובדה שרות קנר חוזרת ליזהר, אני מבין שהיא בעצם מוקסמת מן היכולת הלשונית האדירה שלו.

העבודה הבימתית הזאת מרתקת, אם כי בחלקה הראשון, "הליכה בים", העולם הבימתי היה משני לטקסט. רק ביצירה השנייה, "שחייה בים", הטקסט הפך למרכיב אינטגרלי בתוך מכלול ההצגה. בזכות עבודה קבוצתית נהדרת, שכללה תנועה ועבודה קולית מוקפדת, שבה רות קנר וגילתה את יכולתה הרבה כיוצרת בימתית.

קבוצת השחקנים מסורה ליצירה בלב ובנפש והם עושים כולם עבודה למופת. אך הייתי רוצה בכל זאת לציין את טלי קרק בשל נוכחותה המיוחדת ובשל יכולתה הרטורית. לקראת סופה של ההצגה נדמה היה לי שהכל מוליך אל השחקנית הזאת וגם מתנקז בה. יופי לראות שיעור כזה בתיאטרון.